

N:o 62.

*Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående
gevärshandtverkaren C. H. Blomstrands pensionsrätt;
gifven Stockholms slott den 2 mars 1900.*

Under åberopande af närlagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen för sin del medgifva,

att gevärshandtverkaren vid lifregementet till fot Carl Henrik Blomstrand må komma i åtnjutande af pensionsrätt enligt de i kongl. cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén fastställda grunder med deri gjorda ändringar och tillägg, dock med vilkor att han före 1901 års utgång till arméns pensionskassa inbetalar de afgifter för tiden från och med år 1879, som för rätt till fyllnads-pension honom ålegat, om han år 1878 ingått å ny pensionsstat, jemte sex procent ränta å afgiftsbeloppet för hvarje derefter tilländalupet år från samma års slut intill betalningsdagen.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.*Jesper Crusebjörn.*

*Utdrag af protokollet öfver landtförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen uti statsrådet å Stockholms slott
den 2 mars 1900.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LAGERHEIM,
Statsråden: WIKBLAD,
ANERSTEDT,
herr VON KRUSENSTJERNA,
GREFVE WACHTMEISTER,
CLAËSON,
DYRSSEN,
CRUSEBJÖRN.

15:o.

Departementschefen statsrådet Crusebjörn anförde härefter:

»Uti en af vederbörande militärmyndigheter förordad skrifvelse har
gevärshandtverkaren vid lifregementet till fot, innehafvaren af medalj
för nit och redlighet i rikets tjenst Carl Henrik Blomstrand, hvilken
sedan den 1 april 1872 innehade gevärshandtverkaretjenst vid indelta
infanteriet och dessförinnan sedan år 1852 haft anställning vid Carl
Gustafs stads gevärsfaktori, i underdånighet anhållit att — enär han

af bristande kännedom om deraf härflytande förmåner icke inom den i nådiga brefvet den 22 juni 1877 stadgade tid begärt få inträda å den genom samma nådiga bref fastställda nya pensionsstat för arméns befäl och underbefäl med vederlikar och i följd häraf icke vore berättigad till då beviljade pensionsförmåner och således ej heller till den pensionsförhöjning, som för gevärshandverkare bereds genom nådigt cirkulär den 30 september 1898 — Eders Kongl. Maj:t täcktes af gunst och nåd tillåta honom att nu få ingå å samma pensionsstat mot stadgade retroaktivafgifter för rätt till fylnadspension, eller ock på annat sätt låta honom komma i åtnjutande af den genom berörda nådiga cirkulär medgifna pensionsförhöjning.

Sedan Eders Kongl. Maj:t genom nådig remiss behagat infordra direktionens öfver arméns pensionskassa utlåtande i detta ärende, har bemälda direktion under den 8 november 1899 dylikt utlåtande afgifvit och dervid till en början upplyst, att Blomstrand, som vore född den 5 maj 1840 och, såsom ofvan anförts, antagits till gevärssmed den 1 april 1872, genom en af honom i behörig ordning under den 26 december 1878 lemnad förklaring tillhörde gammal pensionsstat, till följd hvaraf han, derest han qvarstode vid sin nuvarande tjänst till den 1 april 1902, blefve med då uppnådda 61 lefnads- och 30 tjensteår, från 20:de åldersåret räknade, berättigad att, jemlikt 48 § i pensionsreglementet och nådiga brefvet den 9 februari 1858, tillträda pension och fyllnadspension med etthundra kronor, deraf 75 kronor i 11 klassen af arméns pensionskassa och 25 kronor från statsmedlen.

I anledning af Blomstrands förevarande ansökning anför direktionen vidare, att, då Blomstrand icke inom stadgad tid ingått å den pensionsstat, som enligt 1877 års pensioneringsgrunder faststälts för arméns befäl och underbefäl med vederlikar, någon rätt för honom att nu få inträda å berörda pensionsstat visserligen icke förefunnes, men att, sedan genom utfärdandet af nådiga cirkuläret den 30 september 1898 en ny pensionsstat för gevärshandverkare vid indelta infanteriet kunde sägas hafva blifvit af Eders Kongl. Maj:t och Riksdagen antagen, det syntes direktionen vara billigt, att tillfälle att ingå å denna pensionsstat bereddtes Blomstrand, som vore den ende af indelta infanteriets gevärshandverkare, å hvilken sistberörda cirkulär icke utan vidare kunde tillämpas; finnande direktionen Blomstrands anhållan så mycket mer behjertansvärd, som antagligt vore, att Blomstrand före den fastställda preskriptionstidens utgång skulle hafva samtyckt att ingå å den år 1877 fastställda pensionsstaten, om den pensioneringsgrund för de i gevärshandverkareaflöningen ingående tvenne nummerlöner, som år

1898 medgifvits, fått tillämpas från den tid, 1877 års pensioneringsgrunder trädde i kraft, och derigenom det i dessa grunder åsyftade önskemål att, medelst pensionens bestämmande för underofficerare med vederlikar till belopp så nära som möjligt motsvarande den fasta lönens, minska den ekonomiska olägenheten af ett tidigare afskedstagande för dessa tjenstemän redan då för gevärshandtverkarne vid indelta infanteriet blifvit en verklighet.

Slutligen anför direktionen, att, derest Eders Kongl. Maj:t skulle täckas medgifva Blomstrand inträde å den för gevärshandtverkarne vid indelta infanteriet nu gällande pensionsstat, Blomstrand dock icke syntes böra komma i bättre ställning än de af hans yrkeskamrater, som ingått å 1877 års pensionsstat, hvadan Blomstrands inträde å 1898 års pensionsstat, enligt direktionens åsigt, endast borde medgifvas i sammanhang med åläggande för honom att inom ett år hafva till arméns pensionskassa inlevererat de afgifter för rätt till fyllnadspension för tiden från och med 1879, som honom ålegat, om han år 1878 ingått å nya pensionsstaten, jemte 6 % ränta å afgiftsbeloppet för hvarje derefter tilländalupet år från sistnämnda års slut till levereringsdagen.

Arméförvaltningen å civila departementet, hvars yttrande i ärendet jemväl infordrats, har under den 13 nästlidne februari i underdånighet förklarat sig icke hafva något att i sak erinra mot bifall till den gjorda ansökningen på sätt och under de vilkor, som direktionen öfver arméns pensionskassa föreslagit, men erinrat att, då 1877 års Riksdag vid godkännande af de samma år bestämda grunder för pensioneringen af arméns befäl och underbefäl med vederlikar fastslagit en viss, af Blomstrand försuten tidpunkt, inom hvilken en före 1878 års ingång utnämnd militär eller civilmilitär tjensteman skulle ega att tillkännagifva sin önskan om inträde å den nya pensionsstaten, Riksdagens bifall till den gjorda framställningen torde böra inhemtas.

Genom Blomstrands ingående å ny pensionsstat vunnes också den fördel, att Blomstrand, hvilken nu icke vore skyldig att vid viss ålder taga afsked, blefve pligtig att afgå ur tjensten vid 63 års ålder.

På grund af hvad sålunda i ärendet blifvit anfördt och med fästadt afseende å de särskilda omständigheter, hvilka förekommit i fråga om gevärshandtverkarens vid indelta infanteriet pensionsrätt, anser jag det vara med billighet öfverensstämmande, att Blomstrand beredes tillfälle att mot föreslagna retroaktivaavgifters erläggande ingå på den nya pensionsstaten för nyssbemälda gevärshandtverkare, och hemställer därför i underdånighet, det Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen för sin del medgifva, att gevärshandtverkaren vid lifregementet till fot

Carl Henrik Blomstrand må komma i åtnjutnade af pensionsrätt enligt de i kongl. cirkuläret den 22 juni 1877 angående ny pensionsreglering för armén fastställda grunder med deri gjorda ändringar och tillägg, dock med vilkor att han före 1901 års utgång till arméns pensionskassa inbetalar de afgifter för tiden från och med 1879, som för rätt till fyllnadspension honom ålegat, om han år 1878 ingått å ny pensionsstat, jemte 6 % ränta å afgiftsbeloppet för hvarje derefter tilländalupet år från samma års slut intill betalningsdagen.»

Till denna, af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lemna nådigt bifall; och skulle nådig proposition i ämnet, sådan den finnes protokollet bilagd, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

T. Hermelin.